

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815203320
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815203320.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika, členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka, JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti H.: Y., nar. XX. X. XXXX, J., nar. X. X. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, deti rodičov, matky T. H., rod. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., P. XXX/XX, zastúpenej Centrom právnej pomoci, Kancelária Tvrdošín, Školská 165/2 a otca Y. H., nar. XX. X. XXXX, bytom O., P. XXX/XXX, v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu, na odvolanie otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4P/54/2015-77 zo dňa 15. decembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloleté deti H. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obidvaja rodičia majú právo ich zastupovať a spravovať ich majetok a otca zaviazal platiť na výživu maloletého Y. po 100,- eur mesačne a na výživu maloletej J. po 50,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc od 1. 5. 2015. Ďalej uložil otcovi povinnosť zaplatiť zameškané výživné na maloleté deti od 1. 5. 2015 do 15. 12. 2015 vo výške 890,- eur v pravidelných mesačných splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok, nad výchovou maloletých detí určil dohľad a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov na ich náhradu nemá právo.

Mal za to, že matka maloletých detí sama zabezpečuje starostlivosť o ne. Aj keď sa otec vyjadril, že by ich chcel zveriť do striedavej starostlivosti, nič nenasvedčovalo tomu, že by sa o ne chcel touto formou starať, keďže sa vyjadril, že aj keď bývajú neďaleko, deti nevyhľadáva. Maloletý Y. spontánne a výrazne prejavuje vzťah ku svojej matke, na možné stretávanie s otcom nevyjadril názor a u maloletej J. vzhľadom na jej vek sa názor ešte zistiť nedá. Pri určení výšky výživného vychádzal z príjmových schopností rodičov, ako aj z potrieb maloletých detí, keď mal preukázané, že matka do 31. 5. 2015 bola poberateľkou rodičovského príspevku, následne do 30. 9. 2015 mala mesačný príjem vo výške 216,91 eur a od 1. 10. 2015 vo výške 2,76 eur na hodinu brutto, z ktorého príjmu platí náklady spojené s bývaním 200,- eur mesačne a zabezpečuje výdavky spojené s chodom domácnosti a zabezpečením potrieb maloletých detí. U otca mal preukázaný priemerný mesačný príjem vo výške 600,- eur, z ktorého platí náklady spojené s bývaním vo výške 56,- eur, nakoľko ďalších 100,- eur mu prispieva žena, ktorej prenajíma izbu (uvedené otec poprel). Od vydania predbežného opatrenia, ktorým mu bolo uložené prispievať na výživu maloletých detí, do rozhodnutia vo veci samej zaplatil výživné vo výške 160,- eur mesačne, po odrátaní ktorého od rozsudkom stanoveného výživného súd aj určil zameškané výživné. Pri tvrdeniach otca, že musí splácať pôžičky, ktoré si zobral od nebankových subjektov, že výživné má

prednosť pred ostatnými pohľadávkami a otec si mal uvedomiť pri uzatváraní úverových zmlúv, či bude v jeho schopnostiach splácať predmetné úvery. Súčasne súd určil nad maloletými dohľad, nakoľko najmä z listinných dôkazov a z výpovede kolízneho opatrovníka vyplynulo, že matka potrebuje pri výchove detí pomoc a dozor, nakoľko v minulosti často menila miesto pobytu, čo nebolo na prospech maloletých detí a súčasne potrebuje dozor aj pri správe financií.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že súdom určená výška výživného nezohľadňuje jeho príjem a výdavky, ktoré z neho platí. Jedná sa o pôžičky, ktoré s matkou nadobudli ešte za manželstva ako aj jej výlučné dlhy, pričom poukázal na to, že počas manželstva, keďže matka nepracovala, sa žilo len z toho, čo zarobil. Ďalej uviedol, že do jeho príjmu 600,- eur mesačne bol započítaný aj 13., 14. plat, a teda v skutočnosti ho má 560,- eur. Z platu sú mu robené ďalšie zrážky, a to exekúcia 127,- eur mesačne, pôžička 102,- eur mesačne, ďalšia pôžička 40,- eur mesačne, na raňajky, obedy a večere minie 100,- eur mesačne, doposiaľ posielal alimenty 60,- eur mesačne, pričom na zaplatenie nájmu 156,- eur mesačne mu už nezostane. Matka navyše poberá sociálny príspevok 280,- eur, alimenty 30,- eur na dieťa, ktoré nemá s ním a takisto alimenty od neho.

Matka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Výživné 150,- eur mesačne na dve maloleté deti vo veku 9 a 5 rokov považovala za adekvátne potrebám týchto detí, keď okresný súd správne nezohľadnil výdavky otca súvisiace s jeho exekučnými zrážkami, nakoľko tieto nebolo nevyhnutné vynaložiť a v prípade exekúcie tieto budú vymáhané až po prednostnej pohľadávke, ktorou je výživné. Ďalej uviedla, že otec maloletých detí v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode uzavrel s matkou tri dni po rozhodnutí v tejto veci rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa zaviazal prispievať na výživu maloletého Y. sumou 100,- eur mesačne a na výživu maloletej J. sumu 50,- eur mesačne a zároveň sa vzdal svojho práva podať proti všetkým výrokovým častiam rozsudku odvolanie.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu ich manželstva. Okresný súd vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacej námietke otca vo vzťahu k výdavkom, na ktoré otec poukázal, krajský súd dopĺňa, že pôžička, ktorú spláca vo výške 102,- eur mesačne a ďalšia, ktorú spláca vo výške 40,- eur mesačne, vychádzajúc z ním predložených zmlúv a splátkového kalendára, sú už splatené. To, že otec je schopný platiť výživné na maloleté deti v stanovenej výške, navyše potvrdil aj v konaní o rozvod manželstva, v ktorom uzavrel rodičovskú dohodu s výškou výživného stanovenou v tomto konaní.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.